

Хубавка и Звѣрътъ.

Прикаска.

Имало веднѣжъ единъ търговецъ, много богатъ; той имаше шесть дѣца, три момчета и три момичета, и пощо този търговецъ бѣше чловѣкъ уменъ, нежалеше нищо за да си въспита дѣцата и да имъ добави секакви учители. Момичетата му бѣхъ много хубавы; но най-малкото надминуваше сичкитъ, и за това до дѣто бѣше още малко, невыкахъ го друго яче, но хубавка, което му остана и за име, и което причини голѣмъ завистъ на сестрытъ ѝ. Туй малко момиче, което бѣше по-хубаво отъ сестрытъ си; бѣше и по-харно отъ тѣхъ. Двѣтъ по-голѣмы бѣхъ много на голѣмо, защото бѣхъ богаты; тѣ държехъ себеси за господарицы, и не рачехъ да ся дружѣтъ и да прѣимать спожданіе на другытъ търговски момичета; тражехъ хора врѣдни за да ги дружѣтъ; тѣ ходѣхъ секой день на балъ, на комедіѣ, на разходкѣ и ся подсмивахъ на по-младото, което ся занимаваше въ това врѣме съ четеніе на добры книги. Като ся знаеше че тѣзи момичета сѣ твърдѣ богаты, много търговски сынове ги искахъ да ся оженѣтъ за тѣхъ; но двѣтъ по-голѣмы отговарахъ че немахъ никога да ся оженѣтъ, докѣтъ не намѣратъ нѣкой Дукъ, или поне нѣкой принцъ. Хубавка, (знаете вече, че тѣй имѣнувахъ по-младото) Хубавка думамъ, благодареше твърдѣ учтиво на тѣзи, които бѣхъ ѣ попросили за супругъ; но имъ казваше, че ѣе още твърдѣ млада, и че желаше да дружи още за нѣколко години баща си. Отведнѣжъ търговецътъ баща имъ осиромаше и му неостана вѣче нищо,